

РЕШЕНИЕ

№ 4557

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4073** по описа за **2022** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Решение № 767 от 04.03.2022 г., постановено по НАХД № 17508/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 23-2100060/17.11.2021 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - Софийска област, с което на касатора на основание чл. 413, ал. 2 от КТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева за нарушение на чл. 275, ал. 1 от КТ, вр. чл. 199, ал. 2 от Наредба № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване (Наредба № 7).

В касационната жалба са изложени доводи относно неправилността и незаконосъобразността на обжалваното решение. Касаторът счита, че въззивният съд неправилно е приложил закона, като дружеството-жалбоподател е санкционирано с потвърденото от СРС НП за липсата на оградителни средства за физическа защита за предотвратяване на достъпа до опасната зона на фасадното скеле, тъй като било констатирано, че същото е в процес на демонтаж. Счита, че по делото са приложени многобройни доказателства, установяващи, че работодателят е изпълнил своите

основни задължения, като е въвел основни механизми за контрол и осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Относно вида и размера на наказанието, счита, че същият е несправедливо завишен, без да са изложени мотиви за това. Искането до съда е за отмяна на оспорваното решение и отмяна на процесното НП.

В проведеното съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Т., която поддържа касационната жалба. В представени писмени бележки, излага допълнителни доводи за нейната основателност и претендира разноски.

Ответникът – Дирекция „Инспекция по труда“ – Софийска област /Д „ИТ“ – СО/, редовно призован, се представлява се от юрк. И., който оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Д., счита жалбата за неоснователна и счита, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, XV-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от страните доводи и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

За да постанови решението си, районният съд е събрал гласни и писмени доказателства и въз основа на тях е намерил за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Взети са предвид и събраните писмени доказателства, приобщени към доказателствения материал по реда на чл. 283 от Наказателно-процесуалния кодекс.

В решението на районния съд е посочено, че на 14.09.2021 г. служители Д „ИТ“ – СО извършили проверка по работни места на [фирма] по спазване на трудовото законодателство по КТ и ЗЗБУТ в обект на контрол: строителен обект, Многофамилна жилищна сграда с подземен гараж и допълващо застрояване изгребна яма”, УПИ ХХV11553, 154, 153, кв. 96 м., м. Д., разширение Север район В., [населено място], Столична Община. Проверката продължила и по документи от 16.09.2021 г. до 12.10.2021 г., когато приключила в сградата на Д „ИТ“ – СО.

На 08.12.2020 г. лицето И. И. и дружеството [фирма], сключили трудов договор № 3/08.12.2020 г. по силата на който И. бил назначен на длъжност строи работник. Предмет на дейността била изпълнение на задължения, свързани със строителството на територията на Република България. При проверката било установено, че на 14.09.2021 г. лицето И. И. работел на строителния обект, като се качил на небезопасения четвърти етаж на сградата, в която работели за извършване на строително монтажни работи и независимо от взетото с него оборудване, паднал от нея и починал. Резултатите от проверката били обективирани в нарочен Протокол за извършена проверка № ПР 2130246 от 12.10.2021 г., където били отразени констатираните нарушения. Били издадени съответни предписания, сред които били и изготвянето на инструкции по безопасност и здраве, както и обозначаване на скелетата, които не се използват, със съответните знаци за безопасност. При проверката били снети писмени обяснения от свидетеля С. Х., който работел за дружеството и в обекта като технически ръководител строителство. Протоколът бил връчен лично на управителя на дружеството срещу подпис.

С оглед горните констатации св. М. Д. К. –инспектор в Д „ИТ“ – СО приела, че на 14.09.2021 г. от дружеството-жалбоподател е извършено нарушение на чл. 275, ал. 1 от КТ, вр. чл. 199, ал. 2 от Наредба № 7 и съставила АУАН № 23-2100060/12.10.2021

г. в присъствието на свидетел при установяване на нарушението. АУАН бил връчен на управителя на [фирма], като той депозирал писмено възражение, което не било уважено и въз основа на АУАН било издадено и обжалваното НП.

Софийски районен съд, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентните за това административни органи, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, при съблюдаване на процесуалните правила и спазване на материалния закон.

При анализа на събраните доказателства СРС е обосновал правните изводи, че безспорно е установено извършването на нарушение на чл. 275, ал. 1 от КТ, във вр. чл. 199, ал.2 от Наредба № 7, за което правилно е ангажирана имуществената отговорност на жалбоподателя на основание чл. 413, ал. 2 от КТ, като му е наложена имуществена санкция в размер от 5 000 лева, отчитайки тежестта на извършеното нарушение, като въззивният съд е потвърдил изцяло оспорваното НП.

Административен съд София – град, XV-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, същата е неоснователна.

Районният съд е изследвал относимите към спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и други работници на строителния обект. Обсъдени са приобщените към административната преписка документи. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите събрани доказателства. Правните изводи са направени след обстоен анализ на фактите. Мотивите на СРС се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Процесният АУАН е съставен съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната. Наведените в касационната жалба възражения не могат да доведат до промяна нито във фактическата обстановка, нито в направените правни изводи.

Съгласно чл. 199, ал. 2 от Наредба № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване – „Използваните помощни средства, вкл. и тези, които са елемент на стационарни съоръжения, трябва да отговарят на установените за тях изисквания и да осигуряват безопасност при работа“.

Съгласно чл. 61 от Наредба № 2 от 22.03.2004 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи /Наредба № 2/ – "Паданията от височина се предотвратяват чрез приспособления (съоръжения, ограждения), които са достатъчно високи и са изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце и средно перило за ръце или чрез еквивалентно алтернативно решение".

Събраните по делото писмени и гласни доказателства доказват извършено административно нарушение по чл. 199, ал. 2 от Наредба № 7 във вр. с чл. 61 от Наредба № 2. Нарушението е доказано чрез писмените и гласни доказателства по делото. Показанията на св. М. К. и св. К. В. са в подкрепа на изложеното в АУАН и

НП и настоящия съд изцяло ги кредитира. Съдът не споделя твърдението на жалбоподателя, че не бил извършил нарушението. Видно е от доказателствата по делото, че по време на извършената проверка на 14.09.2021г. е установено нарушението по чл. 199, ал. 2 от Наредба № 7 във вр. с чл. 61 от Наредба № 2, тъй като в обекта И. И. е извършвал строително-монтажни работи /фиксиране на декоративни фасадни панели/, намирал се е на последно ниво на скелето, и същото не е било обезопасено чрез приспособления /съоръжения, ограждения/, които са достатъчно високи и да са изградени най-малко от защитна бордова лента за краката, главно перило за ръце и средно перило за ръце (на скелето на най-горното ниво нямало каквито и да е ограждения), поради което лицето пада от около 8 м. височина и загива.

При установяване на административното нарушение не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване правото на защита на нарушителя, спазени са изискванията на ЗАНН и КТ при съставяне на АУАН и впоследствие при изготвяне на обжалваното НП. Правилно е била приложена разпоредбата на чл. 413, ал. 2 от КТ от административнонаказващия орган, защото установеното административно нарушение подробно индивидуализирано по – горе е извършено и доказано, като правилно е отчетена тежестта на извършеното нарушение, довело до настъпване на летален изход на работник.

Предвид гореизложеното, настоящият касационен състав намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и с оглед претендираното юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника съдът намира същото за основателно. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лева. Като се има предвид обстоятелството, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност и че беше проведено само едно открито съдебно заседание, съдът намира, че следва да присъди възнаграждение в определения от закона минимум от 80 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София – град, XV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 767 от 04.03.2022 г., постановено по НАХД № 17508/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 111-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], ДА ЗАПЛАТИ на Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

